

[Arbejdsministeren]

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg har indhentet en udtalelse fra Arbejds-markedsstyrelsen, der efter høring af arbejdsformidlingen i Holbæk har oplyst, at det ikke er forekommet, at konkrete henvendelser om at få anvist/henvist tømrersvende i Holbæk, Nykøbing Sjælland og Kalundborgområdet ikke er efterkommet. Det kan hertil føjes, at der i perioden fra 15. juli 1992 til 23. oktober 1992 er modtaget henvendelse fra to arbejdsgivere om anvisning/henvisning af to tømrersvende, og at der er foretaget anvisning/henvisning til begge arbejdsgivere, og at begge ordrer er færdigbehandlet fra AF's side.

Jeg kan henholde mig til Arbejdsmarkedstyrelsens udtalelse.

Spm. nr. S 10

Til *justitsministeren* (6/10 92) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Er det i overensstemmelse med danske og internationale regler, som Danmark har underskrevet, at der ikke kan gives politisk asyl, såfremt personens ansøgning herom hovedsagelig hviler på konvertering fra islam til kristendom?«

Begrundelse

Spørgsmålet er foranlediget af en henvendelse, undertegnede har fået fra en iraner, der af frygt for repressalier i Iran ikke tør vende tilbage til Iran.

Vedkommende har konverteret til kristendommen fra islam, og dette er som bekendt ikke velset i Iran, end ikke af vedkommende persons forældre. Vedkommende person har nu fået afslag på sin ansøgning om asyl. Begrundelsen er, at konvertering til kristendommen ikke findes at kunne begrunde, at der meddeles asyl i Danmark. Vedkommende er i øvrigt gift med en flygtning, der har fået asyl i Danmark. For en ordens skyld skal det tilføjes, at vedkommende person havde skiftet religion, før han ankom til Danmark.

Undertegnede mener ikke, dette er i overensstemmelse med internationale regler, som Danmark har underskrevet, og beder derfor om en afklaring heraf.

Svar (26/10 92):

Justitsministeren (Engell):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet udtalelser fra Direktoratet for Udlændinge og Flygtningenævnet, som efter udlændingeloven er de instanser, der tager stilling til, hvorvidt en asylansøger skal meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7.

Flygtningenævnet har afgivet følgende udtalelse:

»Det folkeretlige grundlag for behandlingen af asylsager er FN-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling. Konventionen og den hertil knyttede protokol af 31. januar 1967 fastlægger det flygtningebegreb, som Danmark internationalt har forpligtet sig til at lægge til grund ved afgørelsen af, hvilke personer der skal anses som flygtninge og dermed opnå den for denne gruppe særlige retsstilling.

Efter konventionens art. 1 er en person flygtning, hvis den pågældende som følge af velbegrunnet frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser befinder sig uden for det land, i hvilket han eller hun har statsborgerret eller tidligere havde fast bopæl, og på grund af denne frygt ikke er i stand til eller ikke ønsker at vende tilbage til dette land, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1.

I en årrække har Danmark meddelt opholdstilladelse såvel til ansøgere, der opfylder konventionens betingelser (konventionsflygtninge), som til ansøgere, der ikke er omfattet af konventionen, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, at de pågældende vender tilbage til deres hjemland (de facto-flygtninge, jf. udlændingelovens § 7, stk. 2).

Flygtningenævnet har i nogle få tilfælde taget stilling til asylansøgninger fra iranske asylansøgere, der som asylmotiv har henvist til, at de på grund af deres kristne tro vil blive forfulgt ved en tilbagevenden til Iran. Nævnet kan herved henvisse til den seneste beretning for perioden 1. april 1989 – 31. december 1991, s. 194-195, hvor de pågældende sager er refereret.

Det antages på denne baggrund, at den blotte tilknytning til kristendommen ikke giver grundlag for asyl. Som det fremgår af konven-